

МОЛОДІЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI
№ 66 (2014).

ВІВТОРОК, 3 червня 1975 року

Ціна 2 коп.

В ЦК Компартії України і Раді Міністрів УРСР

ЦК Компартії України і Рада Міністрів УРСР прийняли постанову «Про умови соціалістичного змагання працівників сільського господарства Української РСР за збільшення виробництва і заготівлі кормів для тваринництва». З метою заохочення переможців соціалістичного змагання встановлено дев'ять ґрунтових Червоних прапорів ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР для щорічного присудження областям і районам, які доб'ються найкращих показників у створенні міцної кормової бази тваринництва. Три з них для областей з видачею грошових премій: перша в розмірі 7 тисяч карбованців, друга — 6 тисяч, третя — 5 тисяч карбованців і збієсть — районам з видачею грошових премій у розмірі: дві перших — по 4 тисячі карбованців, дві других — по 3,5 тисячі і дві третіх — по 3 тисячі карбованців.

Встановлено, що грошові премії розподіляються в областях обласнокомітетами, у районах — райвиконкомом для преміювання колгоспників, працівників радгоспів, керівників господарств, спеціалістів сільського господарства, а також працівників партійних, радянських, профспілкових і комсомольських органів, які своєю роботою безпосередньо сприяли успішному виконанню соціалістичних зобов'язань.

Укпрофрад, Міністерству сільського господарства УРСР, Міністерству радгоспів УРСР, Міністерству харчової промисловості УРСР, Головлідовництву УРСР, «Укрлігосптехніці», обкомам партії, обласнокомітету і облпрофрадам доручено розробити заходи морального і матеріального заохочення господарств, бригад, команд і загонів, які досягли найкращих показників у соціалістичному змаганні за збільшення виробництва і заготівлі кормів.

(РАТАУ).

ТРУДОВА ДОБЛЕСТЬ— XXV З'їзду КПРС

Піврічний план— за п'ять місяців

Велике трудове напруження панує в ці дні в нашому колгоспі. Воно викликає не підготовкою до XXV з'їзду КПРС.

Колгосп уже виконав піврічний план продажу молока державі. Вагомий внесок у цю справу зробили молоді доярки Галина Візничанка та Надія Яценко. Вони наділи по 1600 ліграмів молока на корову — а це становить більшу половину зобов'язання.

Дівчата дали слово до кінця року надіти по 3,5 тисячі кілограмів молока при зобов'язанні 3200.

Г. МЕТЕЛЬ,
редактор стіннівки «Комсомольського прожектора» колгоспу імені Мічуріна Устинівського району.

Гідні довір'я народу

В районному Будинку культури селища Устинівки відбулася зустріч виборців Устинівського району по Бобринецькому виборчому округу з кандидатом у депутати Верховної Ради Української РСР трактористом радгоспу імені Розі Люксембург Бобринецького району кавалером ордена Трудового Червоного Прапора І. А. Соколом.

Зустріч відкрив перший секретар Устинівського райкому Компартії України Я. К. Григоренко.

Довірена особа — робітник радгоспу імені Розі Люксембург Бобринецького району В. І. Рак розповів про трудову і громадську діяльність Івана Антоновича Соколова.

І. А. Соколов бере активну участь у громадсько-політичному житті. Він обирався депутатом Верховної Ради Української РСР восьмого скликання. В. І. Рак висловив впевненість, що І. А. Соколов буде гідним посланцем трудівників полі і

ферм Бобринецького округу у вищому органі влади Радянської України.

Виступаючи на зустрічі секретар парткому Сагайдацької птахфабрики П. В. Самусенко, голова колгоспу імені К. Маркса С. Л. Пінаул, молодий виборець робітництва райпобуткомбінату Л. І. Криштон, секретар парторганізації сирзаводу М. В. Литовченко, заслужена вчителька Української РСР викладачка Устинівської середньої школи О. К. Коваленко розповіли про те, як їхні колективи готуються гідними ділами зустріти вибори, закликали присутніх віддати свої голоси за І. А. Соколова.

З словами щирої вдячності за виявлене довір'я на зустрічі виступив І. А. Соколов. У своєму виступі він запевнив, що завжди служитиме радянському народові, віддаватиме всі свої сили на благо любимой Батьківщини, справі будівництва комунізму.

А. МАЗУР,
інструктор Кіровоградського обласвиконкому.

Кажуть, що славу людині приносить труд. У вірності цього твердження переконуєся, ознайомившись з Валерієм Глушечком — слюсарем-монтажником Олександрійського електромеханічного заводу. П'ятирічний план він виконав ще в минулому році. Зараз працює в разумок жовтня 1976 року.

Валерій нагороджений ювілейним значком ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки», він — член виконкому міської Ради.

Комсомольцю Валерію Глушечку в цьому році виявлено велике довір'я. На нещодавніх передвиборчих зборах його знову висунуто кандидатом у депутати міської Ради.

Фото Р. ГРАНОВСЬКОГО.

ПРОВЕДЕННЮ звітно-виборних зборів у школах передувала ґрунтовна підготовча робота. Вона проходила під знаком гідної зустрічі 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, підготовки шкільних організацій до обміну комсомольських документів.

Залучення всіх юнаків і дівчат до активної участі в житті своєї організації: «Кожному комсомольцю — доручення, справа до душі!» — ось головний зміст життя шкіл області за звітний період.

Практично всі збори пройшли в урочистій обстановці, з покладанням квітів до пам'ятників В. І. Леніну, героям війни. Висока явка членів ВЛКСМ, активність комсомольців у обговоренні завдань, що стоять перед шкільними комсомолом у період підготовки до XXV з'їзду КПРС, конкретний аналіз роботи — ось що відзначало звітно-виборну кампанію цього року. Із 35 694 комсомольців-школярів на зборах були присутні 35 411 член ВЛКСМ тобто 99,3 процентів загальної кількості спілчан. Про високу активність учасників зборів говорить і те, що на зборах виступило 8864 члени ВЛКСМ, тобто кожний четвертий.

Комітети комсомолу шкіл міст Кіровограда, Олександрії, Знам'янки, Гайворонського, Новоукраїнського та інших районів області, судячи з характеру проведення зборів, стали справжніми помічниками педагогічних колективів у підвищенні рівня всього навчально-виховного процесу, у пошуку якісно нових, ефективних форм і методів роботи в боротьбі за знання.

В рік 30-річчя Перемоги комсомольці й школярі виступили з цілим рядом ініціатив, цікавих починів. Підсумки деяких з них підбивалися вже в ході звітів

і виборів. Так, згідно схваленої Кіровоградським міським комсомолом ініціативи комсомольської організації середньої школи № 11 м. Кіровограда, старшокласники обласного центру брали участь в операції «Пам'яті батьків гідні!». Підхопили ініціативу московських комсомольців працювати «За себе і за того хлопця», школярі області на звітно-

ського виробництва. Так, на комсомольських зборах у Комшуватській середній школі була присутня Герой Соціалістичної Праці доярка колгоспу ордена Леніна імені XX з'їзду КПРС Лідія Микитівна Кравченко. У гродоській школі — кавалер ордена Леніна, головний агроном колгоспу імені Фрунзе І. М. Дигаєв, в Новоукраїнській восьмирічній школі

РОЗМОВА ДІЛОВА, ПРИНЦИПОВА

У 608 комсомольських організаціях шкіл області пройшли звітно-виборні збори

виборних зборах зарахували у склад трудових об'єднань (ремонтно-будівельних загонів, загонів праці й відпочинку) героїв Великої Вітчизняної війни і зобов'язалися кошти, зароблені в цих загонах, перерахувати у фонд дев'ятої п'ятирічки. Героїв-земляків підпільної організації «Спартак», яка зараз відома всій країні, зарахували до своїх трудових загонів комсомольці середніх шкіл №№ 6, 11, 34, 13, 4 міста Кіровограда.

Творчий підхід до проведення звітно-виборних продемонстрували школярі-комсомольці, члени Новоукраїнської ордена Трудового Червоного Прапора районної комсомольської організації. Тут збори пройшли під знаком зміцнення зв'язків шкіл з виробництвом, з колгоспним районом. В усіх школах на зборах побували гвардійці сільськогосподар-

№ 8 — кавалер ордена «Знак Пошани», трактористка колгоспу імені Леніна Валентина Фуркул і багато інших.

На зборах відбулася ділова розмова про трудоваштування випускників, про невирішені проблеми п'ятої трудової черги «Мій труд вливається в труд моєї республіки». Комсомольці Дніківської середньої школи Знам'янського району вирішили організувати табір праці й відпочинку разом зі своїми ровесниками із села Дубівки Тульської області, а комсомольці Павлівської середньої школи імені В. О. Сухомилинського будуть працювати разом з білоруськими ровесниками з міста Корні. В раді восьмирічних шкіл Вільшанського району створюються трудові загони учнів, які збиратимуть фрукти і овочі в колгоспах району. До сімнадцяти таборів праці й відпочин-

ку відуть старшокласники міста Кіровограда, а комсомольці Олександрії працюватимуть у таборі праці й відпочинку, організованому при майстернях і виробничих цехах Олександрійського міжшкільного комбінату виробничого навчання.

Д АЛЕКО не другорядним було питання правильної і змістовної організації вільного часу старшокласників, питання колективного шефства класних комсомольських організацій над піонерськими загонами. Особливо ця тема піднімалася у четвертій, шостій, дев'ятій, одинадцятій, сімнадцятій, тринадцятій четвертій школах обласного центру. Долинської середньої школи № 2, Помічнійській середній школі № 2 Добровеличківського району. В багатьох комсомольських організаціях йшла мова про шляхи підвищення громадської активності юнаків.

Робота комітетів комсомолу і бюро всіх шкільних комсомольських організацій на звітно-виборних зборах визнана задовільною. Вибрано 3518 членів комітетів комсомолу, змінилося 355 секретарів первинних, що становить 58,3 процентів від загальної кількості шкільних комсомольських ватажків. У більшості міст і районів одразу ж по-завершено звітів і виборів проведено семінари з вибором активом, в обласному масштабі секретарі комсомольських організацій шкіл будуть проходити підготовку влітку на базі обласного табору піонерського комсомольського активу «Горня».

Комітети комсомолу узагальняли критичні зауваження і пропозиції, які висловлювалися у ході звітів і виборів, і визначили конкретні заходи по їх усуненню. Попереду — рік відповідальної копіткої роботи.

Л. НЕРУШ,
секретар Кіровоградського ОК ЛКСМУ.

С ПОЧАТКУ було так: сокири, фу-ганки, рубанки, струги і дошки: дубові, березові, соснові. І досі Михайлові пам'ятається, як зашморочилися голова, коли вперше переступив поріг столярного цеху. В обличчя вдарило густим, гостромодним запахом соснової смоли. На різні лади тріщали пилі-циркуляри, немов гігантські цвіркуни, їм підспівували верстатні, і до цього різноголосого хору підключалися сокири, раз по раз, ніби заправські дятли, постукуючи по дереву. Ця симфонія праці якось одразу ж заповнила Михайла.

Майстер Л. А. Ливинський був прихильним і вимогливим наставником. Завжди щедрий на науку і пораду. У нього і проходив Михайло Волошук свою «початкову» столярську школу. Скільки зусиль доклав досвідчений вчитель, щоб молоді хлопці «розуміли» дерево, користувалися інструментами, полюбили своє ремесло. Разом вони виготовляли вікна і двері для новобудов Гайворона і сіл району. Старий майстер був поетом в душі. І часом, у хвилини перепочинку, казав Михайлові:

— Наша продукція — це, звичайно, не турбіни, не мотори, не запасні частини до ракет, але запам'ятай: змайструвати гарні, добротні вікна і двері — то теж штука. Робити їх треба з душею, на совість, так, щоб люди, вперше входячи в будинок через твої двері, відчували себе щасливими, щоб їм завжди всміхалось сонце через твої вікна...

МІШКО старався. Через деякий час став столяром другого розряду. Коли йшов на службу до армії, то почувався не зеленим юнаком, а робочою людиною, руки якої причетні до великого таїнства творення матеріальних благ. Пообіцяв колективному цеху, що після служби повернеться на своє робоче місце. І слова свого дотримав. В армії Михайло змушув, став радистом першого класу, добрим спортсменом, активним учасником художньої самодіяльності (несподівано для себе почав читати з естради гуморески — хлопці сміялись і казали, що виходить майже так, як у Андрія Сова). А ще з'явився у нього досвід комсомольської роботи: адже був секретарем комсомольської організації батареї.

І ось знову столярний цех раймішкогоспобуду. Самостійна робота. Згадав

Михайло і свою давню мрію: вступив до Вінницького будівельного технікуму. І раптом відчув, що стіни цеху стають ніби тісними для нього. Попрощався в комсомольсько-молодіжну будівельну бригаду, що працювала на спорудженні Могилівського відгодівельного тваринницького комплексу, а потім — міжколгоспного комбикормового заводу. Свій вчинок пояснив так: «Хотів зрозуміти будівлю, заглянути їй в «душу», адже без цього важко стати повноцінним будівельником».

СЕКРЕТАР ЦЕХОВОЇ

Не кожний відважився б на такий крок. Раніше, було, вийде вранці з дому, а за 10—15 хвилин вже приступає до роботи в цеху. Тепер же доводилось щодня добиратися на роботу автобусом за 20—25 кілометрів. А вечери — назад.

Роботу свою він полюбив, зрісся з нею думками й серцем. На будівництві був у числі передовиків.

ТА НЕ ЛИШЕ перевиконанням змінних норм живе людина. Людське життя — то концентричні кола, радіусами яких є сім'я, робота, творчість, обов'язок... Михайло Волошук розумів це. Він — людина владі діяльної, багатороботної. А енергії йому не позичати. І хоч з часом одружився і став батьком, проте, як і раніше, продовжував займатися і громадською роботою, і художньою самодіяльністю і спортом. А як часто молоді збуджують свій духовний світ, залишаючись після одруження в затішній домашній стіні!

Коли спорудили комбикормовий завод, Михайла запросили на Гайворонський тепловозремонтний завод — знову столяром. Це підприємство ремонтує вузькоколійні тепловози для всєї країни, тож йому потрібні висококваліфіковані робітники.

Цивільне і промислове будівництво — різні речі, — каже Михайло. — Тож довелося мені на ходу перебудовуватися, освоювати нову специфіку.

У столярній бригаді на ремонті тепловозів його прийняли добре. А бригадир І. С. Каленик взагалі не відпускав Михайла від себе протягом перших двох місяців. І на новому місці молодий робітник зарекомендував себе з найкращо-

го боку. Не забував Михайло і про свій «другий хліб», як він називав художню самодіяльність. Грав у драматичному колективі заводського клубу імені Воронського, читав гуморески зі сцени.

Комсомольці допоміжного цеху помітили ділові якості свого товариша: його енергійність, завзятість, наполегливість і обрали Михайла секретарем цехової комсомольської організації.

Молодь не помилилась в Михайлові. Він — справжній організатор комсомольського життя в цеху. Почав з того, що вирішив згуртувати колектив: організаційно і духовно. А як це зробити? Порадився з секретарем заводського комітету комсомолу Олегом Гончаром. Врахувавши те, що цехова організація об'єднує комсомольців чотирьох виробничих ділянок. Отже, молодь роз'єднана як територіально, так і в спілкуванні між собою. Навіть бачаться рідко. Про які там вже спільні заходи може йти мова? Щоб подолати цей «бар'єр», Михайло запропонував провести суботник.

Один — два рази на місяць юнаки й дівчата обговорюють свої справи на комсомольських зборах. І вже якщо збори ухвалили якийсь питання, то це — закон для всіх. На початку року молодь цеху постановила на зборах: свій п'ятимісячний план виконати до дня Перемоги. І слова дотримали.

У Михайла надійшли активі. Це — Віктор Орлов, і Алім Томашенко, і Володимир Стрельський, і Станіслав Гавриков, і Надія Майстренко. На них, можна покластися в організації будь-якої справи. Не підведуть.

На цьому можна було б закінчити розповідь про комсомольську організацію допоміжного цеху Гайворонського тепловозремонтного заводу та її секретаря Михайла Волошука. Проте, треба додати, що дуже багато і Михайлові, і комсомольській організації допомагає секретар цехового парткому П. Я. Коваль. Він завжди підкаже, що і як краще зробити.

— Михайло і його товариші — то наша зміна, — каже П. Я. Коваль. — І радісно, що зміна ця надійна, що у своїх ділах, помислах і серцях несе вона наші комуністичні ідеали. Михайло мріє стати комуністом. Думаю, що він гідний цього.

Л. НАРОДОВИЙ.

м. Гайворон.

КІРОВОГРАД СЬОГОДНІ І ЗАВТРА

● «КІРОВОГРАД БОРЕТЬСЯ ЗА МІСТО ВИСОКОПРОДУКТИВНОЇ ПРАЦІ, ВИСОКОЇ КУЛЬТУРИ І ЗРАЗКОВОГО ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ» — ЦІЙ ТЕМІ БУЛА ПРИСВЯЧЕНА ПРЕСКОНФЕРЕНЦІЯ, ОРГАНІЗОВАНА МІСЬКОМ ПАРТІЇ ДЛЯ ЖУРНАЛІСТІВ МІСТА.

Вступним словом її відкрив секретар міського комітету партії К. П. Неділько.

Ініціатива червонозорівців боротися за місто високопродуктивної праці, високої культури і зразкового громадського порядку знайшла гарячу підтримку в кожному трудовому колективі Кіровограда, — сказав у своєму виступі другий секретар міському партії В. О. Сокуренко. Він зробив загальну інформацію про пропаганду передового досвіду, розвиток науково-технічного прогресу в обласному центрі.

Благоустрій рідного міста чи не найбільше турбує кожного його жителя. Тому так багато питань, пов'язаних з ним, цікавило журналістів. На них вичерпну відповідь дав голова Кіровоградського міськвиконкому Б. Г. Токовий.

— Щорічно, — сказав він, — на благоустрій міста

виділяється два мільйона сто тисяч карбованців. Цих коштів мало. Тому доводиться прилучати кошти підприємств.

Кіровоградців турбує доля Інгулу. Справа його розчистки, звичайно, не одного року, та вже деякі роботи ведуться, зокрема в районі спорудження моста на вулиці Жовтневої революції.

Не секрет, як багато прикостей завдає забруднення зовнішнього середовища, зокрема повітря. У зв'язку з цим у місті проведена значна робота. Ліквідовано сто три котельні, значна їх частина переведена на газ. Планується і решту перевести на голубе паливо.

Заступник голови міськвиконкому В. І. Агафінець зупинився у своєму виступі на культурному обслуговуванні жителів міста, розвитку художньої самодіяльності, будівництві культурних закладів.

З перспективою реконструкції міста, забудовою нових його мікрорайонів познайомив журналістів головний архітектор міста І. Ф. Помазан.

Про профілактику правопорушень серед неповнолітніх розповів начальник міського відділу внутрішніх справ О. О. Голуб.

Із заключним словом на прес-конференції виступив секретар міському партії К. П. Неділько.

НА ФОТО: СВЯТУВАННЯ МІСЯЦЯ ПОВНОГО ЗВІЛЬНЕННЯ ПІВНІСЬКОГО ВІСТІВУ В ДАНАНГ, ФОТО з журналу НВІ.

Планета МК

АНГЛІЯ:

НАПЕРЕДОДНІ РЕФЕРЕНДУМУ

Зовсім небагато часу лишилося до того дня, коли англійські громадяни прийдуть на пункти голосування, щоб відповісти на питання, чи варто Англії залишатися членом європейського економічного товариства, або, інакше кажучи, спільного ринку. Загальнонаціональний референдум з цього питання призначено на 5 червня...

Давно ясно, що участь Англії в замкнутому економічному угрупованні дев'яти західноєвропейських країн уже завдала величезної шкоди британській економіці. Насамперед від цього постраждали мільйони англійських трудівників. Як відомо, підпорядкування Великобританії правилам спільного ринку, і насамперед скасування мит на товари, що ввозяться з країн ЄЕТ, поставили досить застарілу британську промисловість у невигідне становище перед західноєвропейськими конкурентами. Під натиском деяких дешевших товарів, що ринули потоком з-за Ла-Маншу, багато галузей англійської індустрії були змушені скорочувати виробництво і звільняти робітників і службовців.

Більше того, підкоряючись розпорядженням з Брюссельської штабквартири спільного ринку, Англія в багатьох випадках змушена відмовлятися від ввозу продовольства і сировини з тих країн, які за традицією є її постачальниками, але які не входять в ЄЕТ. Вона переключалася на значно дорожчий імпорту з країн «девятки». Цього року, наприклад, Англії довелося з цієї причини імпортувати м'ясо по цінах, які удвоє вищі від світових, а також відмовитися від закупки 300 тисяч тонн дешевого австралійського цукру. В результаті інфляція і дорожнеча наростають справді катастрофічними темпами. Після приєднання до ЄЕТ, ціни в Англії зросли більш як удвоє.

Словом, не дивно, що проти дальшої участі Великобританії в ЄЕТ виступили британський конгрес тред-юніонів, який об'єднує близько 11 мільйонів членів профспілок, більшість делегатів спеціальної конференції лейбористської партії, національна спілка студентів, 170 з 396 членів палати громад, частина міністрів нинішнього лейбористського уряду та багато визначних громадських діячів.

Проте результат референдуму аж ніяк не визначений наперед. Адже великі британські монополії, на догоду яким у 1972 році уряд консерваторів затагнув країну в ЄЕТ, зацікавлені в тому, щоб і далі користуватися спільним ринком для своєї торговельно-економічної експансії за рубежем і для вивезення капіталів. Ці британські кола, як повідомляє преса, виділили чималі кошти на пропагандистську кампанію на користь участі у спільному ринку, а

деякі підприємці прямо загрожують звільненням своїх робітників і службовців, якщо вони не схватяться проголосувати за вихід Англії з ЄЕТ.

Словом, у цьому питанні країна розкололася на два табори. Хто переможне — покаже референдум.

Е. БАСКАКОВ,
(ТАРС).

ЛІВАН:

ПРОВОКАЦІЇ НЕ ПРИПИНАЮТЬСЯ

Бурхливі події розігралися цього тижня в Лівані, який став об'єктом провокацій з боку внутрішньої реакції та ізраїльської воєнщини.

Почалося з того, що фалангісти — члени ультраправого ліванського партії КАТАІБ спровокували в Бейруті збройні сутички з загонами Палестинського руху Опуру (ПРО). Провокаційні дії крайньої правих сил Лівану, які мали на меті ослабити прогресивні сили, в тому числі ПРО, напружили внутрішньополітичну обстановку і забезпечили свою гегемонію в країні, були явною на руку ізраїльським агресорам. Адже Тель-Авів, намагаючись закріпити плоди своєї експансіоністської політики і утвердитися на загарбаних у арабів територіях, прагне придушити опір палестинців, вигнаних зі своїх споконвічних земель.

Не випадково Тель-Авів, скориставшись кризовою обстановкою в Бейруті, зразу ж активізував збройні провокації проти Лівану. Ізраїльська армія піддала обстрілові ряд південноліванських населених пунктів, у тому числі табори палестинських біженців, літаки ізраїльських ВПС частіше літають над Ліваном, військові катери Ізраїлю опинилися в територіальних водах Лівану, а в районі Ан-Накура і Бейт-Яхуна підрозділи ізраїльської армії вторглись на ліванську територію і ввійшли лише після того, як дістали відсіч з боку ліванських військ і загонів палестинських партизанів.

Спільно створений військовий уряд на чолі з генералом Н. Ріфаї явно не міг справитися з ситуацією. Небезпечну кризу було кінцею кінцем ліквідовано спільними зусиллями національно-патріотичних і прогресивних сил Лівану, які організували загальний страйк протесту проти військового уряду, а також завдяки витримці й холоднокрівності керівництва ПРО і посередництву з боку заступника прем'єр-міністра Сирії А. Х. Хаддама.

Проїснувавши лише три дні, уряд Н. Ріфаї пішов у відставку. Вулиці ліванських міст тепер контролюються спільними патрулями ліванської армії і ПРО. А новий цивільний кабінет доручено сформувати відомому політичному і державному діячеві країни Р. Караме, який закликав усіх ліванців до співробітництва в інтересах врегулювання внутрішньої кризи і відкреслив, що Ліван «завжди стояв і стоїть на боці своїх палестинських братів».

ЕКСПЕДИЦІЯ „СЛАВА“

КОМАНДИРОМ взводу 106-ї гвардійської окремої розвідувальної роти 110 гвардійської стрілецької дивізії старший сержант Борискін став в липні 1943 року. Відбираючи відважних і мужніх воїнів, Анатолій переглядав анкети дані. І коли йому представили у морській формі старшину Михайла Панаріна, Борискін зрадів:

— Ну, браток, з твоїми здібностями можна чудеса творити. — оглядаючи кремезну фігуру Панаріна, сказав старший сержант. — Тільки не в морській формі.

Михайло розповідав Анатолію про своє село, про те, як став моряком. Борискіну сподобалося, що Михайло захоплювався боксом, класичною боротьбою, плаванням. З такого, звичайно, вийде добрий розвідник...

У вересні для розширення плацдарму на Кременчуцькому напрямку 37-ї армії, до складу якої входила 110 гвардійська дивізія, було поставлено завдання форсувати Дніпро. Командир дивізії гвардії підполковник Огородов покликав до себе начальника розвідки гвардії майора Назарова:

— Підготувати дві найбільші розвідгрупи і закинути на західний берег.

У визначений час перед командиром дивізії стояли п'ятеро — Борискін, Панарін, Леонов, Чесноков і Кузуб. Огородов наказав: перший група Панаріну і Леонову добути дані про систему вогню першої оборонної позиції противника, другій групі — Борискіну, Чеснокову і Кузубу — вивчити систему оборони другої позиції і привести «язика», обов'язково офіцера. З наступним темряви розвідники прощалися на руках через чагарники два човни і спустили їх на воду.

Панарін першим вистрибував на берег. За ним — решта розвідників. Розділившись на дві групи, пішли від річки.

Панарін і Леонов майже кожних десять кроків віддавали засіку, а одну за другою вогневі точки гітлерівців. Пройшовши метрів триста, зупинились. Вимальовувалася контур висоти.

— Залишайся тут, — мовив Панарін. А сам поповз вперед.

Загналися метрів на двісті вглиб оборони. Трапеші були порожніми. Все зане на схемі. Раптом почулися кроки. Наближались гітлерівці. Панарін швидко зробив широкий крок вправо і натиснув на спусковий гачок. Гітлерівці беззвольно впали. Але один з них все ж був живим. Він підняв руки і забормотів:

— Здаюсь, Гітлер капуті!

Панарін мсхачки зірвав з його плеча автомат, витягнув фашиста з трапеші і скотівся з ним зі скелі. Назустріч вже спішив Леонов...

оволоділи висотою. В резерві командира дивізії залишався єдиний взвод Борискіна. Гвардії полковник Огородов покликав Анатолія до себе і сказав:

— Потрібна ваша допомога. Треба обійти висоту і захопити її одночасно такою з тилу і фронту. Початок штурму — о 23.00. Висота повинна бути нашою. Це — наказ командарма.

За п'ятнадцять хвилин до початку штурму провели вогневий наліт. За цей час стрілецький батальйон анішов на рубіж атаки. Коли

Вранці розвідники ковали Павла. Борискін написав на дошці від старшого ящика: «Гвардії рядовий Павло Степанович Кузуб, 1924 року народження, 1-ї станції Петровської Краснодарської краю, член ВЛКСМ, героїски загинув 9 жовтня 1943 року».

За подвиг при форсуванні Дніпра, змівлі сміливій дії в тилу противника, з мужністю при штурмі висоти 177,0 гвардії старшому сержанту Анатолію Борискіну, гвардії старшині Михайлу Панаріну, гвардії старшому сержанту Віктору Леонову, гвардії сержанту Єгору Чеснокову, гвардії рядовому Павлу Кузубу було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

У 1944 році вийшла 37-ї армії наблизилася до Знам'янки. І нову Борискін був своїми розвідниками помітив. Противники, гордою відважністю, несправданою вимірюючи, група Панаріна потрапила в засідку. Розвідники відстрілювались до останнього патрона. В цьому бою загинув смертю хоробрих старшина Панарін.

Через рік дороги війни привели Героя Радянського Союзу Леонова в Прибалтику. І він брав участь в боях за визволення Латвійської РСР. На околиці міста Добеле розвідник загинув у нерівному поєдинку з фашистами.

А далі Анатолій Борискін війна закінчилася, у травні сорок четвертого — його направлено на навчання в Комсомольське з села Миколаївського Староширокопольського району Миколаївської АРСР після демобілізації довгий час працював на партійній роботі.

З п'ятірки відважних розвідників тільки Єгор Чесноков дійшов до Берліна. Його бойовий шлях відзначений орденом Червоного Прапора, орденом Слави ІІІ ступеня, медаллю «За відвагу». Комсомалець з села Тишанки Воронезької області ще довго передавав свій досвід молодим солдатам. І північ він думав про далеке українське село Куцеволівку, де над могилою його боєвого друга попер зачуте подум'яні слова клятви.

Пам'ять про героїв-визволителів вічна

Г. АНДРЕЕВ,
полковник запасу.

П'ЯТЕРО З ЛЕГЕНДИ

ТРИ доби пройшло, як Борискін, Чесноков і Кузуб вивчали систему другої половини ворожої оборони. Тепер треба було захопити положення. Біля Куцеволівки нагнали на німецьких зв'язківців, але серед них офіцерів не було.

Сутеніло. І раптом гудіння машини. Єгор Чесноков підвівся:

— Либонь, штабний автобус.

Він не помилився. Миттю подався вперед, а коли автобус наблизився, кинув «лимонку», потім стрибнув всередину, побачив фашистів. Всі лежали. Серед них був і переляканий на смерть оберлейтенант, як потім виявилось, начальник секретної частини дивізії. А з ним і великий жовтий портфель.

Через кілька хвилин розвідники вже знову налягали на весла.

НАСТУПНОГО дня війська 37-ї армії почали форсувати Дніпро. Розвідники знову були попереду.

Вперто обороняв ворог Куцеволівку. Висота 177,0 кілька разів переходила з рук в руки. Ввечері 8 жовтня гітлерівці кинули в контратаку свіжі сили і знову

в небо злетіла червона ракета, почали свої дії розвідники. Гітлерівці деякий час мовчали, коли батальйон пішов в атаку. Та раптом вдарили кулемети. Шеренги атакуючих стрепенулись. Багато оббитих і поранених. До гвардії старшого сержанта Леонова підійшов рядовий Кузуб.

— Треба приймати якісь рішення.

— Ти про що, Павлушо? — запитав Віктор. Павлові Кузубу не було ще й вісімнадцяти, коли його зарахували до розвідки. Але цього невисокого на зріст комсомольця з Кубані любили за темперамент, романтичний характер. І він знову оронує:

— Треба блокувати дзот.

Леонов без роздумів прийняв пропозицію Кузуба. За 5-6 хвилин Віктор і Павло поповзли паралельно до трапеші, а в ній палели ворожа пожева гонка. Коли до дзоту залишилося 30 метрів, Леонов і Кузуб закрилися. А потім знову поповзли. Все ближче і ближче. Павло кинув гранату. Але дзот не зламався. І тоді він піднявся, щоб кинути до трапеші. Леонов перерізав вогонь автомата, щоб підтримати ризик свого товариша і поначин, як той кинувся на палючу горючину дзоту...

Борискін і Панарін першими почули, що замова гітлерівський кулемет, і підняли бійців в атаку.

Але раптом із західної частини висоти почувся шум танкових моторів. Чесноков пригнувся в траншею. І броньові хрестасті потвори зупинилися в пошуку. Навколо лежали сотні трупів. Гітлерівці змушені були відійти на закріплені позиції.

ня спричинили до того, що до 1930 року в нашій країні налічувалося десь не більше 800—900 голів цих коштовних звірів, які, таким чином, опинилися перед загрозою повного винищення. У повоєнний період в різних районах країни вже налічувалося майже 11 тисяч бобрів.

Які їх біологічні особливості? Насамперед те, що звірята ці — нічні, дуже обережні, полохливі. У денну пору вони відсиджуються у своїх «помешканнях», а вночі через підводний вхід вибираються на водний простір. Бобри полюбують лісові водойми з берегами, які заросли деревами і чагарниками. Тут ви й можете побачити десятки конусовидних пенеків. Це — результат заготівель бобрами кормів. Своїми надзвичайно гострими зубами звірята буквально «зрубують» де-

рева будь-якої говщини. Принаймні спеціалісти засвідчують, що бобер здатний підгризати дерева, стовбури яких у діаметрі сягають до одного метра. Кора й молюде пагіня йде на корм, а стовбури дерев природжені «інженери» використовують для будівництва жител і навіть гідних подиу грбель. «Хатки» вони зводять із скріпленого землею хмизу. Від них у різні боки розходяться ціла система акритих каналів. Рівень води в них регулюється невисокою, але відносно довгою «дамбою». Влітку бобри полюбують живитися водоростями, не відмовляються і від прибережних трав.

Полювання на цих коштовних звірів у нашій країні заборонено.

В. КРАМАРЕНКО,
краснавець.

Операція „Пошук“

МАРШРУТ ДО ГУРИ-БУКУЛУЙ

Про подвиги наших земляків краснавець О. Ф. Нагорний розповідав студентам нашого інституту, вже не раз. Від нього ми почули про переможний рейд підводного човна «Малютка», екіпаж якого топив ворожі транспорти під командуванням нашого земляка І. Фісановича.

І ось нова зустріч з ветераном. О. Ф. Нагорний повернувся з Молдавії. Він побував у селі Гури-Букулуй. Там височить пам'ятник 504 воїнам, які героїчно загинули під час Яссо-Кишинівської операції. Серед полеглих — 43 уродженці Кіровоградщини. 26 з них — з бобринецького району: Павло Бологур, Микола Байдинов, Дмитро Бойко, Петро Бершадський, Петро Бондаренко, Павло Вербовий, Пилип Гамалий, Олексій Данишевський та інші їх земляки. Марія Микитівна Щербина з села Київки Долинського району теper знає, де могила її сина Василя. Збирається в Гури-Букулуй Одарка Василівна Ковтун з села Варварівки Петрівського району — там похований її чоловік Микола Сидорович...

Йдуть листи з Молдавії. Комсомольці колгоспу «Ністру» Ново-Анеського району взяли шефство над могилою своїх визволителів, підтримують тепер за язики з «червоними слідопитами» Кіровоградщини. Під час походу «Шляхами слави батьків», присвяченого 30-річчю Перемоги, юнаки та дівчата Молдавії теж вирушили в дорогу маршрутом до Гури-Букулуй.

А. КАДІКОВ,
студент Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

За редактора
М. СЕМЕНЮК.

ЧОРНОЛІСЬКІ БОБРИ

Якщо під час літніх канікул комусь із вас доведеться побувати в Знам'янському районі, то знайдіть час, заїдьте на Чорноліський дачу, що поблизу села Водяного. Крім приємного відпочинку в лісовому урочищі, ви матимете нагоду оглянути місцину, де водяться незвичайні для тутешніх країв звірята — річкові бобри. Завезені сюди кілька років тому п'ятеро самок і самців вже дали не один виводок. Їхнім місцем поселення став плаваючий, вкритий очеретом і лозняком півгектарний острівцець.

Бобри — рідкісні й дуже цінні звірі. З давніх-давен вони були одним з головних об'єктів хутряного промисла. Із достовірних джерел відомо, що шкурка бобра обмінювалась на 5—7 соболинних.

Статистичні дані засвідчують і таке: хижачки прийоми полювання став плаваючий, вкритий очеретом і лозняком півгектарний острівцець.

Бобри — рідкісні й дуже цінні звірі. З давніх-давен вони були одним з головних об'єктів хутряного промисла. Із достовірних джерел відомо, що шкурка бобра обмінювалась на 5—7 соболинних.

Статистичні дані засвідчують і таке: хижачки прийоми полювання

КУЛЬТАРМІЙЦЯМ — КВІТИ

● ВІДБУВСЯ ТВОРЧИЙ ЗВІТ КОЛЕКТИВІВ ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ КОМПАНІВСЬКОГО РАЙОНУ.

На фото: виступає танцювальний колектив районного Будинку культури; зліва — у виконанні Г. ТІЛІШЕВСЬКОЇ звучить пісня «Я люблю свою землю».

У дні, коли країною крокує фестиваль сільської художньої самодіяльності, помітно активізували свою роботу культурні колективи Компаніївського району. Творчий звіт перед трудящими обласного центру вони розпочали театралізованою композицією «Нам не забути буремні роки», яка одна за одною розкрила сторінки слави радянського народу, вписані в історію країни.

Звітний концерт відзначався цілеспрямованістю, продуманою єдністю програми, в якій були твори про Комуністичну партію, В. І. Леніна, перемогу радянського народу у Великій Вітчизняній війні, про дружбу народів нашої країни, працю на мирний щодень.

Кіровоградці, члени журі високо оціни-

ли виконавську майстерність корових колективів Нецаївського, Лозуватського сільських Будинків культури та районного Будинку культури. Приємне враження справили виступи танцювального колективу районного Будинку культури, який показав композицію балетних танців, український народний танок «Кружало», молдавський — «Молдованеску», солістів Л. Ярошенко, Т. Кадигроба, Г. Плішевської — виконавців російських народних пісень, члени О. Мисової.

Дякуючи за змістовний концерт, присутні піднесли колективам квіти, представники партійних і радянських організацій Ленінського району м. Кіровограда подавали портрет В. І. Леніна.

Ю. СТОРЧАК.

«У СВІТІ ПРЕКРАСНОГО»

Щомісяця в Будинку культури імені Калініна Кіровоградського ордену «Знак Пошани» завод тракторних гідроагрегатів проводяться змістовні вечори кіно klubu «У світі прекрасного».

Нещодавно любителі кіно клубу познайомилися з художником Кіровоградських художньо-виробничих майстерень художнього Фонду УРСР ветераном Великої Вітчизняної війни М. Г. Бондаренком та старшим науковим співробітником картинної галереї Л. М. Поплевіною.

Заклучна частина супроводжується демонстраціями науково-популярних, хронікально-документальних фільмів, концертними програмами. Останній «Горизонт-6» — цикл кінострічок познайомив глядачів з картинами про тайнства органної музики, про балерину Надію Павлову та скарбницею Туганхана.

В. ТРИГУБОВА,
завідуюча культурно-просвітним відділом Будинку культури імені Калініна.
м. Кіровоград.

Обери свою професію

Київський інженерно-будівельний інститут оголошує прийом студентів

на перші курси навчання на 1975—1976 навчальний рік

за спеціальностями: промислове і цивільне будівництво; архітектура (з відривом від виробництва); виробництво будівельних виробів та конструкцій; теплогазопостачання та вентиляція; водопостачання та каналізація; міське будівництво; інженерна геодезія (з відривом від виробництва); будівельні машини і устаткування; автоматизація будівництва; автоматизовані системи керування (з відривом від виробництва).

На всі спеціальності, крім архітектури, вступники складають іспити з математики (письмово і усно); фізики (усно); російської або української мови і літератури (вір).

На спеціальність «архітектура» — з малювання, креслення, математики (усно), фізики (усно), російської або української мови і літератури (вір).

Заяви приймаються: на навчання без відриву від виробництва (вечірнє і заочне) — з 20 квітня по 31 липня — на навчання з відривом від виробництва (денне) — з 20 червня по 31 липня. На заочне навчання приймаються особи, що живуть в м. Києві та Київській області; на вечірнє навчання — тільки ті, що живуть у Києві.

Вступні іспити проводяться: на навчання з відривом від виробництва з 1 по 20 серпня; на навчання без відриву від виробництва з 15 травня по 20 серпня (поточками).

До заяви на ім'я ректора додаються: документ про середню освіту (оригінал); характеристика; медична довідка (форма № 286); чотири фотокартки (без головного убору 3×4 см); витяг з трудової або колгоспної книжки (для тих, хто працює).

Паспорт, військовий квиток або приписне свідоцтво вступник подає особисто.

Інститут має гуртожиток.

Адреса Інституту: 252037, м. Київ-37, Повітрянофлотський проспект, 36.

РЕКТОРАТ.

Миколаївський кораблебудівний інститут ім. адмірала С. О. Макарова

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ в 1975 році СТУДЕНТІВ

НА ФАКУЛЬТЕТИ:

кораблебудівний, машинобудівний, електрообладнання суден за спеціальностями: суднобудування і судноремонт, обладнання і технологія зварювального виробництва, економіка і організація машинобудівної промисловості (спеціалізація—суднобудівна про-

мисловість), суднові машини і механізми, суднові силові установки, двигуни внутрішнього згоряння, турбінобудування, холодильні і компресорні машини і установки.

Прийом заяв з 20 червня по 31 липня.

Вступні екзамени проводяться з 1 по 20 серпня. Студенти забезпечуються

стипендією у відповідності з існуючим положенням. Прийжджі забезпечуються гуртожитком.

Заяви про прийом з необхідними документами згідно правил надсилає на адресу: 327000, м. Миколаїв (обласний), проспект Леніна, 3, телефон: 4-01-20.

РЕКТОРАТ.

Ульяновське міське ПТУ № 11

оголошує прийом учнів на 1975—1976 навчальний рік

за спеціальностями (із строком навчання 1 рік): штукатур, тесляр, муляр-плитковик - облицювальник; електрозварювальник;

із строком навчання 2 роки: муляр-монтажник конструкцій; столяр (будівельний); муляр (будівельний); облицювальник - плитковик-мозаїчник; слюсар-сантехнік.

В училище приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років і старші з освітою за 8—10 класів.

Учні перебувають на повному державному утриманні: забезпечуються гуртожитком, харчуванням, одягом, в період навчально-виробничої практики одержують 33 проценти від зарплати суми та за успішне

навчання заохочувальну стипендію в розмірі 10—30 карбованців щомісяця.

Зараховані в училище на строки навчання і рік відлідаються загальноосвітню школу робітничої молоді, на строки навчання два роки — здобувають спеціальність і середню освіту за програмою училища. Ті, хто закінчить училище з відзнакою, направляються на навчання в середні і вищі учебні заклади.

Учні оволодівають, крім будівельної, суміжними професіями: дівчата професією друкарка або швей жіночого одягу, юнаки одержують право на управління мотоциклом та кінодемонстрації.

В училищі працюють гуртки художньої самодіяльності, предмети, спортивні секції.

Період навчання в училищі зараховується до трудової стажу. Початок навчання з 1 вересня 1975 року.

Вступникам необхідно подати такі документи: заяву на ім'я директора училища; автобіографію; паспорт або свідоцтво про народження; документ про освіту; довідку з місця проживання з зазначенням складу сім'ї; характеристику зі школи; чотири фотокартки розміром 3×4 см; довідку про профілактичні щеплення.

Документи приймаються в канцелярії училища або висилаються цінним листом.

Адреса училища: м. Ульяновка, Кіровоградська область, вул. Леніна, 21.

ДИРЕКЦІЯ.

Український інститут інженерів водного господарства

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ НА ПЕРШИЙ КУРС 1975—1976 НАВЧАЛЬНОГО РОКУ З ВІДРИВОМ ВІД ВИРОБНИЦТВА НА ТАКІ ФАКУЛЬТЕТИ:

проектування та будівництва гідромеліоративних систем — готують інженерів-гідротехніків за спеціальностями: будівництво, експлуатація та автоматизація меліоративних систем — «Гідромеліорація» та інженерів-економістів за спеціальністю економіка і організація водного господарства.

Гідромеханічний — готує інженерів-гідротехніків за спеціальністю гідротехнічне будівництво річкових споруд та гідроелектростанцій.

Будівельний — готує інженерів-будівельників за спеціальністю: а) водопостачання і каналізація; б) промислове і цивільне будівництво.

Механічний — готує інженерів-механіків за спеціальністю механізація гідромеліоративних робіт.

Торфовий — готує гірничих інженерів за спеціальністю: технологія і комплексна механізація розробки торфових родовищ.

Заяви приймаються з 20 червня по 31 липня.

В заяві, яка подається на ім'я ректора, потрібно зазначити обраний факультет і спеціальність.

До заяви додаються: документ про середню освіту (в оригіналі), характеристика для вступу до вузу, медична довідка (форма № 286), чотири фотокартки (розміром 3×4 см).

Прибувши до інституту, вступник подає особисто: паспорт, військовий квиток, приписне свідоцтво.

Особи, які мають стаж практичної роботи не менше двох років, або направлені на навчання, подають витяг з трудової книжки, завірений керівником підприємства або установи.

Вступні екзамени з 1 по 20 серпня.

Вступники на всі факультети складають екзамени з таких дисциплін: української або російської мови та літератури (вір), математики (письмово і усно), фізики (усно).

Зараховані до Інституту одержують стипендію і забезпечуються гуртожитком на загальних підставах.

Адреса Інституту: 266000, м. Ровно, вул. Леніна, 11. Телефон 2-12-59, Український інститут інженерів водного господарства.

РЕКТОРАТ.

Львівський поліграфічний технікум

оголошує прийом учнів на 1975—1976 навчальний рік

На стаціонарному відділенні технікум готує:

а) на базі неповної середньої школи — техніків-технологів по виготовленню форм високого друку; техніків-технологів по друкарських процесах високого друку; техніків-технологів плоского друку;

б) на базі середньої школи — техніків-механіків по експлуатації поліграфічних машин та устаткування; бухгалтерів для

роботи на поліграфічних підприємствах.

На заочному відділенні технікум готує:

а) на базі неповної та середньої школи — техніків-технологів по виготовленню форм високого друку; техніків-технологів по друкарських процесах високого друку; техніків-технологів плоского друку; техніків-технологів брошурувально-папірного виробництва;

б) на базі середньої школи — бухгалте-

рів для роботи на поліграфічних підприємствах.

Вступники здають вступні екзамени:

а) на базі неповної середньої школи — українську або російську мову (диктант), математику (усно);

б) на базі середньої школи — українську або російську мову і літературу (вір), математику (усно).

Для вступу потрібно подати заяву, свідоцтво про освіту (в оригіналі), медичну довідку (форма № 286), чотири фотокартки (3×4 см).

Заяви приймаються на стаціонарному відділенні:

на базі неповної середньої школи з 1 червня по 31 липня 1975 року; на базі середньої школи з 1 червня по 14 серпня 1975 року.

На заочному відділенні — з 3 травня по 10 серпня 1975 року.

Вступні екзамени проводяться з 1 по 20 серпня 1975 року.

Адреса технікуму: 290004, м. Львів-4, пл. Радянська, 1.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-57.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дячкова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.